

קר ומושלג ועצוב

כבר ראיתי הרבה פעמים. או גם להם זה קרה. הם החליטו להתגרש. לא יודעת איך הזוג בעצמו מרגיש, אבל מה שהם עשו כאן לאנשים זה באמת לא פייר.

כאילו אהבה נתחיל להאמין עכשיו?

דניאלה הורד
גם להם זה קרה

לא רק קר שם בלונדון, ויורד שלג, והרחובות מכוסים כפור, והתחבורה צולעת, אלא שכל הסיפורים העצובים של השבוע מגיעים משם.

הסיפור הראשון הוא על **שימעונה שוורדין** קרין, שהפכה לאלמנה. שימעונה, שנישאה בפעם השלישית לאחר מעשייריילונדון, סיריני קרין, חיה איתו כאמת באושר ובעושר שרוב בנייהארם רק חולמים עליו. לפני כמה חודשים, כשנרמה היה לשימעונה, ולסיריני ששום דבר בעולם לא יוכל להעיב על אושרם, גילו אצל סיריני גידול ממאיר כראש. כשחזר מבית-החולים, השכיבה אותו שימעונה במיטה, והחזיקה לו את היר, עד לרגעיו האחרונים. או נכון שהעושר נשאר לה, אבל האושר לא.

הסיפור השני מלונדון אומנם אינו קשור בי מוות, אבל גם הוא עצוב. אחד הזוגות הישראליים היפים והמוצלחים בלונדון הם עורדיהרין **יעקב סולרמן** ואשתו היפה **דניאלה הורד**, שהיתה פעם איזו מלכת-יופי. הם גרים בלונדון כבר שנים, מגדלים את ילדיהם וכמעט נוגעים בשמיים מרוב אושר. בכל פעם שכאו לבקר כי ארץ, היו מראים עליהם כאצבע ואומרים: הנה זוג שחי כמו שאף אחד לא חי היום. הוא חי בשביחה והיא חיה בשבילו. אהבה כזאת כבר לא מוצאים היום.

יש להם ארבעה ילדים, וגם בית-חופש חלומי בהרצליה-פיתוח.

או נראה שדווקא מוצאים. אהבות כאלה אני

אשר ידלין, טלי ליבני - סוף

מעט הם גם יינשאו, נשפט אשר ידלין ונדרון למאסר.

האהבה ביניהם לא פסקה, גם בתקופה הקשה היא, והכלא לא עמד להם למיכשול. הם נישאו, וטלי חיכתה לו ליד שער בית-הסוהר כשיצא משם לחופשי. מייד אחרי שחרורו הם נסעו לארצות-הברית, להתחיל בחיים חדשים.

מהר מאוד נולדה להם הבת המשותפת, אבל בענייני עבודה ופרנסה לא האיר המזל לידלין. הובטחה לו משרה כמנהל בית-החולים לטיפולים קוסמטיים, אבל בית-החולים לא הוקם כלל, ואשר שר שוב חיפש עבודה. עוד כמה דברים שנראו טובים ומבטיחים התפקשושו לו, ובסוף הוא נעשה פשוט סוחר-מניות. הם גרו בדירה שכורה ופית-אום הסתבר שחייה היומיום הם קשים, והמים הכי מתוקים הם הגנובים דווקא.

כשנסעה טלי לארצות-הברית, היא לקחה חופשה-ללא-תשלום ממישרד-הביטחון, שם היא עובדת כעורכת-דין מזה שנים רבות. כשתמו השנתיים, החליטה טלי לקחת את בתה הקטנה ולחזור הנה.

פעם בכמה זמן היתה טלי נוסעת לבקר את אשר, ופעם בכמה זמן היה הוא מגיע הנה לבקר אותה ואת הילדה, אבל הנסיעות האלה לא עשו כלום לשיפור הנישואין, כנראה. בפעם האחרונה לפני שמונה חודשים, כשטלי נסעה לבקר את בעלה, היא ביקרה גם אצל עורדיהרין, וביקשה ממנו להתחיל לטפל בגירושין שלהם. הנה נגמר עוד רומאן אהבה גדול.

לפני 17 שנים הסהכירו זה את זה. **אשר** ידלין היה נשוי ואב לבן, גם **טלי ליבני** היתה נשואה ואם לבן. אבל זה לא הפריע להם להתאהב, ולנהל רומאן סודי במשך הרבה שנים. אחר-כך כל אחד מהם התגרש, וכשכבר היה נדמה שהנה הם באים אל השקט והשלווה, ועוד

אשר ידלין וטלי ליבני
לקראת גירושין

150 חוגגים לעומת 3000 נעלבים

טרודי ווהר קרנר הם בוודאי מצאצאי הכלויים, שחיו כאן לפני 100 שנים. את זו אפשר ללמוד מדרר-חיהם של טרודי ווהר.

כבוקר הם הולכים לעבודה שלהם והוא כמנהל בחברת שיכון-ופיתוח, והיא כמארגנת קונגרסים בינלאומיים, אחרי הצהריים הם נחים קצת, ובערב, בכל ערב, הם יוצאים לבלויים.

יום אחד מסיבה, יום אחר קבלת-פנים, למחרת נשף, ושוב למחרת דיסקוטק, ואם נשאר איזה יום ריק אז הולכים סתם לארוחת-ערב עם הרבה חבי-רים. מתוך 365 ימים בשנה, הם יוצאים לבלויים בערך 400 ימים, ואין מבלה אחד בכל ארץ ישראל שאינו מכיר את הזוג הצוחק, הרוקד והעליו הזה.

למה אני מספרת לכם את כל זה? פשוט כי טרודי ווהר חגגו לפני שבוע את יום-הנישואין ה-25 שלהם, וזו היתה הזדמנות נהדרת להחזיר אירוח לכל המארחים שלהם, במשך השנים.

אצל זוג רגיל שחוגג את חתונת-הכסף, זה פשוט מאד. מזמינים קצת מישפחה וקצת חברים ועושים שמח. אבל אצל צאצאי-הביל"ויים העניין לא פשוט. כשישב הזוג לחבר את רשימת-המוזמי-נים, הסתבר שהם צריכים לשכור את איצטריון ניר-אליהו, שהיה תפוס עליידי מכבי תל-אביב

אביבה פי

בגלל 80 אגורות

שהוכיחו שהאיש לפחות לא מתחזה. הם שתו קפה, והאיש חזר על הצעתו בדבר 5000 הדרי-לארים והדירה והמכונית.

אביבה אמרה לו שהיא תחשוב על ההצעה, ותענה לו תשובה כבר למחרת היום. והם עמדו להיפרד, כשהגיעה המלצרית כשבידה החשבון על שלושת סיפלי-הקפה.

האיש שילם וקיבל עודף כסף 2.80 ש"ח. הוא הסתכל רגע בכסף הקטן, השאיר את שני הש"קלים, ולקח בחזרה את 80 האגורות.

אביבה הסתכלה בו ונתנה לו תשובה מיידית שהיא לא רוצה את ההצעה שלו.

לא יודעת מה חשב רוברט אביגור על אביבה, אבל אביבה חשבה שאיש הלוקח בחזרה 80 אגורות, בטח לא ישמח לתת כל חודש 5000 דולר.

זהו, אביבה שוב פנויה להצעות-עבודה.

טו גוד טו בי טרו

לפני חודש פורסמה בהעולם הזה כתבה גדולה על **אביבה פי**. אני לא יודעת איזה רושם עשו הרברים הכתובים על אביבה, אבל מה שכבר הוא שהתמונות שלה, שליוו את הכתבה, עשו רושם גדול מאוד על כמה אנשים.

אחד מהם התקשר עם המערכת וביקש את מיספר-הטלפון של אביבה. מובן שסירבו לתת לו את המיספר, אבל כשהוא טילפן בפעם ה-30 שאלו אותו מה הוא רוצה, והוא אמר שיש לו הצעת-עבודה נהדרת עבור אביבה.

ביקשנו את מיספר-הטלפון של האיש, והי-עברנו אותו לאביבה. אביבה טילפנה אליו והאיש, **רוברט אביגור** שמו, אמר שיש לו בלונדון סוכנות של האופנאי **טוד לפידום**, והוא רוצה שאביבה תעבוד בחנות שלו, ותמורת זה הוא ישלם לה 5000 דולר לחודש, וישכור לה דירה ומכונית.

ההצעה נראתה לאביבה קצת מדהימה, אבל היא הסכימה להיפגש עם האיש בלובי של מלון דן.

לפגישה הגיעה אביבה עם חברתה הטובה **ברכה נאמן**, ותיכף אחרי השלום הן התחילו לתחקר את האיש כדי להיווכח אם הוא רציני, או שהוא סתם איזה מתחזה.

הוא הראה להם את הדרכון שלו, ושאר תעודות

וריאל מרדי. אז צימצמו את הרשימה, שנתאים לאולם הסינרמה, ואז הסתבר שגם הסינרמה תפוסה. עשו רשימה שלישית, עוד יותר מצומצמת, בשביל קולנוע תל-אביב, ואחר-כך הוחלט שאי-אפשר, כי בקולנוע אי-אפשר לרקוד. ככה, בגלל האולמות של תל-אביב, הצטמצמה הרשימה כל יום, עד שהגיעה למינימום שכמינימום — 150 איש — והם שכרו דיסקוטק.

כל ה-150 באו, שחו שמפניה, אכלו סיגרים מארוקאיים ושטפו את העיניים ברקדנית-בטן צעירה בעלת מיבטא רוסי, ונראה היה שכולם היו מאושרים.

אבל למחרת המסיבה התחיל הטלפון בביתם של טרודי ווהר לצלצל, והוא לא הפסיק עד היום. 150 איש ואשה טילפנו כדי להגיד תודה, ושהיה נהדר. עוד 3000 איש ואשה טילפנו כדי לשאול למה הם לא הוזמנו.

ככה זה בארץ, על כל בן-אדם שמח יש 200 נעלבים וכועסים.

אני בטוחה שאת החגיגה הבאה שלו יעשה הזוג קרנר באיצטריון בלומפילד, או בכלל לא.

טרודי ווהר קרנר

בבלומפילד - או בכלל לא!